

на пропагандж-тж въ нейны-ты интересы. Мѣсто-то на Франкы-ты въ Германіѣ застѣпи Нѣмска-тж Имперія.

Между това Римска-та Консистерія непрѣстанно желаяше да обрне Славянскы-ты Господарства; като не знаяше языка, трѣбваше да ся фани за ножа, за да принуди жители-ты на Лабж и Оддорж да повѣрватъ това, което имъ говоряхъ Римскы-ти и Нѣмскы-ти монаси съ искривенъ Славянский языкъ за истинж-тж на Христіанскж-тж вѣрж и за достоинства-та на негово Святѣйшество.

Нѣмци-ти отъ своѣхъ странж скръцахж зѣбы, като гдѣдахж на Балтійскж-тж Славоніѣ, която бѣше обилна съ дароветы на природж-тж, съ съкровища-та на всичкый Сѣверъ, съ строенъ, хубавъ народъ и съ богаты градове. На кѣсо: Апостолска-та работа у Германскы-ты Славяне бѣше прѣдоставена тямъ; вдигнахж ся кръстови военно-врѣвежи срѣщу Елж. Борба-та между Нѣмци-ты и Славяне-ты въ Германіѣ бѣше продължителна; ни единъ народъ не прія Христіанскж-тж вѣрж, така тяжко, така забавно, както Бантійскы-ти Славяне. Въ продълженіе-то на IX, X, XI и XII столѣтіе защищавахж ся съ отчаяніе. Най напоконъ Нѣмци-ти, като заминахж послѣдентъ пѣтъ Елж, зафанахж Украинж, Сърбіѣж и нѣкои други области, и като истрѣвихж жители-ты на тѣжж странж, както казва Шлецеръ, до корень, въведохж въ разва'лины-ты нейны Христіанскж-тж вѣрж не инакъ, освянь съ Нѣмскы-ты прѣселенія.

Кога то Балтійци-ти и Сърби-ти пріяхж Христіанскж-тж вѣрж, друзи-ти Славянскы народи отъ давна вече бяхж Христіане; а това стана така за тѣжж причинж, че въ онова врѣмя, като Западна-та Црква употрѣбываше ножъ и проливаше кръвь, Вѣсточна-та съ своѣж-тж кротость и трѣпимость, съ силж-тж на слово-то Божіе, а не съ оржжіе, покори силны-ты господаре, и не вдигна на тѣхъ рацѣ, освянь за благословеніе. Примѣра на Българскый монархъ послѣдовахж князове-ти на Паннонскы-ты Словене, господаре-ти на Моравія и на Чехы-ты, а слѣдъ тѣхъ, въ едно почти врѣмя Стефанъ, Краль Унгарскый, и Владиміръ Великый Россійскый.

Всичко, что рекохме тука на кѣсо за обращеніе-то на Славянскы-ты народы обще, смыслихме го за това, за да обр-